

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

PARTIJOS PLANAI — MŪSŲ PLANAI

Ne rankų skaičiumi, o sumanumu

Visą gamybos prieaugį šiame penkmetyje žemės ūkio darbuotojai turės pasiekti darbo našumo didinimo sąskaita. Taip numato TSKP CK projekte partijos XXVI suvažiavimui, ir tai, be abejojimo, vienintelis teisingas kelias, nes darbo rankų nei mūsų, nei kituose rajonuose ūkiuose artimiausiais metais nepagausės.

Yra daug kelių ir būdų darbo našumui didinti. Bet mūsų, švyturiečių, nuomone, pats aktualiausias uždavinys šiame penkmetyje — mechanizuoti tuos darbus, kuriuos iki šiol atlikdavome rankomis. Kita svarbi priemonė, siekiant to paties tikslo, — plačiau įdiegti į gamybą našius savaeigius agregatus, intensyviau panaudoti galinčius traktorius.

Iki šiol daugiausia rūpesčių mūsų kolūkio valdybos nariai ir specialistai turėdavo, organizuodami šienapjūtės darbus. Kaip besistengdavome spartinti žolės dorojimą, šis darbinis vis tiek užsitedavo. Per mažą pasigaminavome šieno.

Dešimtajame penkmetyje mes vieni pirmųjų rajone įsigijome šieno rinktuvus priekabas NTVS-4. Aple šios technikos efektyvumą rajono laikraščio puslapiuose ne taip seniai vaizdžiai papasakojo „Anykščių šilelio“ kolūkio vyr. ekonomistas A. Mieželis. Rinktuvai priekabas pavaduota dešimties žmonių rankų. Tačiau dar pernai, jeigu gamindavome šieną, šias priekabas turėdavome keletui dienu pastatyti į technikos aikštelę. Bėda ta, kad šienaiui gaminti našios technikos iki šiol neturėjome. Žolę pjauti, smulkinti, vežti į tranšėjas pasie-

telkdavome visus augalininkystėje naudojamus MTZ tipo traktorius, o kitiems šienapjūtės darbams jų trūkdavo.

Nuo šių metų šienapjūtėje reikėla pas mus pagerės. Jau įsigijome našią savaeigę šienapjūtę E-301 ir tikimės, jog iki vasaros pradžios rajono gamybinis susivienijimas pristatys mums seniai laukiamą savaeigį žolės smulkintuvą E-281. Abi šios mašinos pakeis keletą mažesnio našumo šienapjūčių bei smulkintuvų, agregatuojamų su MTZ traktoriais. Taigi, ateinančią vasarą mes jau įstengsime vygiagrečiai gaminti šieną ir vežti į daržines šieną, panaudodami minėtas priekabas-rinktuvus. Šieno dorojimas bus iš esmės visiškai mechanizuotas.

Nežadame atsisakyti ir kitos šieno doravimo technologijos — presavimo. Tačiau iki šiol naudojami seno tipo presai mūsų nepatenkina. Jie išmeta ryšulius į pievą, paskui juos tenka rankomis krauti į transporto priemones, iš šių iškrauti į daržines. Šiam darbiui organizuodavome savo kolūkio specialistų, įvairių profesijų žmonių tallas, mums padėdavo atvykę miestiečiai. Kur kas efektyviau būtų panaudoti K-453 tipo presus, sumetant šieno ar šiaudų ryšulius į priekabas. Tačiau ju, kaip ir kitos našios šienavimo technikos, vis dar nelengva įsigyti.

Dali šienapjūtėi skirtos technikos mes pasiryžę pritaikyti šiaudų dorojimui. Bet, kaip žolį sėklininkystės ūkis, šioje srityje turime papildomų rūpesčių. Tenka pjauti daug javų su įsėliu.

Kai šiaudus kombainininkai leidžia į pradalgę, dirvon išbyra piktžolių sėklos. Todėl daugiamečių žolų sėkliniai sklypai buna piktžolėti, daug vargo turime su jų sėklų valymu. Labai pagelbautume gauti javų kombainų su šiaudų smulkintuvais. Juos panaudojus, raziena su įsėliu liktų švari, o iš žolėty šiaudų suslėgtume gerą šiaudainį.

Mums, žemdirbiams, dabar nebekyla problemų, kuri žolės ar šiaudų doravimo technologija perspektyviausia. Mūsų ir kitų socialistinių šalių pramonė šiam tikslui gamina tikrai gerų ir našių mašinų kompleksus. Vienintelė bėda — kad ūkiai jomis dar nenakankamai aprūpinami, ir todėl kai kuriose technologijų grandyse dar neišvengiame rankų darbo. Norisi tikėtis, jog šiame penkmetyje ūkių poreikį pašary ruošimo technikai bus sparčiau tenkinami.

Kitas mūsų rūpestis — kaip sumažinti darbų sąnaudą cukrinių runkelių auginimui. Ypač sunku mechanizuoti jų ravėjimą, retinimą. Dar neasiekėme tokios žemdirbystės kultūros, kad mūsų dirvos sėkmingai dirbtų elektroniniai retintuvai. Tačiau kolūkiečiai žymiai mažiau turėtų vargo, ravedami runkelius pasėlius, jei kasmet piktžolių naikinimui juose gautume pakankamai herbicidų, konkrečiai, fenozano.

Iki šiol sėdavome runkelius 60 cm tarpeiliais. Esame numatę šią tvarką pakeisti, tarpeilius siaurinti iki 45 centimetrų ir kasimui pritaikyti našesnius šešiakolius savaeigius kombainus. Visų pirma, pritaikius naują doravimo technologiją,

šiuo darbu bus užimta mažiau mechanizatorių. Juk savaeigį kombainą valdo vienas žmogus, o seno tipo kombainams valdyti reikėdavo dviejų: vienas vairuodavo traktorių, antrasis prižiūrėdavo kombaino mechanizmus. Nemažindami runkelių doravimo spartos, daugiau mechanizatorių ateityje galėsime nukreipti į kitus svarbius rudens darbus.

Ir mechanizuotai nukastų runkelių šaknis iki šiol žmonės dar apdorodavo, perinkdami iš krūvų: apvalydavo nuo žemių, nupjaukdavo lapkočių likučius. Ruošiamės įrengti runkelių pakrovimo punktą, kuriame apsieisime be rankų darbo. Iš krūvų į transporto priemones šaknis krausime transportėtais (pritaikysime šiam tikslui seno tipo kombainų mazgus). Transporteriais judės šaknis galės priimti perdirbimui ir laikymui.

Sudėtingesnę ir našesnę techniką įvaldyti įstengs tik patyrę mechanizatoriai. Todėl mes visokeriškai skatiname jaunuosius traktorininkus kelti savo kvalifikaciją, mokytis iš pirmųjų, sieksime, kad vis daugiau mechanizatorių įsigytų I-os klasės teises.

Didindami darbo našumą augalininkystėje, mes tikimės šiame penkmetyje išplėsti pašarų gamybą, pagerinti jų kokybę, tuo pačiu toliau didinti ir gyvulininkystės efektyvumą.

K. Zigas
„Svyturio“ kolūkio pirmininkas

Anykščiai
1981 m.
vasario
5 d.

Ketvirtadienis
Nr. 15 (4208)
Kama 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Pereinamieji prizai ūkams — lenktyniavimo nugalėtojams

Susumavus 1980 metų socialistinio lenktyniavimo rezultatus pagal atskiras žemės ūkio gamybos ir ūkinės veiklos sritis, šio lenktyniavimo nugalėtojais tapusiems rajono ūkiams paskirti rajono pereinamieji prizai.

Už geriausius rezultatus, pasiektus auginant bulves, pereinamasis prizas paskirtas „Gintaro“ kolūkiui, o už cukrinių runkelių auginimo srityje pasiektus laimėjimus pereinamasis prizas atiteko Slaškūniškio tarybiniam ūkiui. „Gimtosios žemės“ kolūkis tapo socialinio lenktyniavimo nugalėtoju ir jam paskirtas pereinamasis prizas už geriausius rodiklius, pasiektus linų auginimo srityje. Šiam kolūkiui taip pat paskirti dar du pereinamieji prizai — už laimėjimus, pasiektus remontuojant ir laikant techniką bei geriausius rezultatus darbo apsaugos srityje.

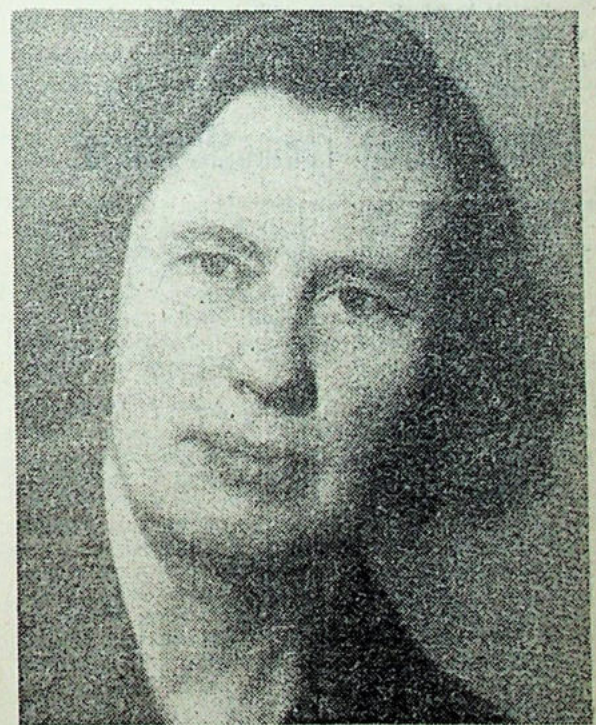
Socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju tapo ir pereinamąjį prizą už laimėjimus, pasiektus gaminant pašarus, iškovojo Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio žemdirbių kolektyvas. Šiam kolektyvui atiteko pereinamasis prizas ir už geriausius rodiklius, pasiektus kompleksiskai dirbant žemę rudeni. Prizas „Ūkis, geriausiai tvarkantis organines trąšas“ paskirtas Svėdasų kolūkio žemdirbių kolektyvui, o „Lenino keliu“ kolūkis iškovavo pereinamąjį prizą už pasiektus geriausius rezultatus tvarkant technikos kilmą.

Prizais taip pat apdovanoti atskiri rajono ūkiai, kurie tapo socialinio lenktyniavimo nugalėtojais pagal atskiras gyvulininkystės gamybos šakas, buhalterinės apskaitos tvarkymo, vienkienų perkėlimo į gyvenvietes, aplinkos tvarkymo ir kitose srityse.

„Svyturio“ kolūkiui paskirti pereinamieji prizai už laimėjimus, pasiektus didinant pieno gamybą, o taip pat už geriausius rezultatus kiaušienos mėsos gamyboje. Šiam kolūkiui atiteko pereinamasis prizas, liudijantis apie geriausią tvarkomus poilsio kambarius. „Anykščių šilelio“ kolūkis tapo socialinio lenktyniavimo nugalėtoju ir iškovojo prizą už pasiekimus galvijienos mėsos gamyboje, o „Lenino keliu“ kolūkiui paskirtas prizas už laimėjimus veislinių telyčių auginimo srityje. Prizas „Ūkis, geriausiai perkeltantis vienkienus į gyvenvietes“ atiteko „Anykščių šilelio“ kolūkio žemdirbių kolektyvui, o „Už taiką“ kolūkiui paskirtas pereinamasis prizas už geriausią tvarkomą apskaitą.

Elimininkų bandymų stoties eksperimentinis ūkis pripažintas socialinio lenktyniavimo nugalėtoju ir jam paskirtas pereinamasis prizas už laimėjimus aplinkos tvarkymo srityje, o prizą „Geriausias rajono komjaunimo-jauimo kolektyvas, pasiekęs aukštą žemdirbystės kultūrą“ iškovojo Elimininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio komjaunimo-jauimo kolektyvas.

„K. d.“ inf.

Gerus atsiliepimus apie Sventupio pieno punkto surinkėją Oną Skardžiuvienę taria vietos žemdirbiai, į šį punktą pristatantieji pieną. Sazūringa, mandagi, kultūringai aptarnaujanti pieno statytojus. Pункte visuomet tvarkinga, švaru. Dešimtojo penkmėčio planą O. Skardžiuvienė įvykdė 1980 m. gegužės 1 d. O praėjusių metų planines užduotis įvykdė 111,9 proc. Iš kiekvienos kolūkiečių karvės vidutiniškai supirko po 3495 kg pieno. Darbo sėkme priklauso ne vien tik nuo žmogaus rūpestingumo, bet ir nuo patiries. Ona Skardžiuvienė Sviesto gamyklos darbuotojų kolektyve dirba jau nuo 1955 metų. Per visą laiką ne kartą buvo iškovojęs socialistinio lenktyniavimo nugalėtojos vardą. Šiuo metu jos nuotrauka patalpinta į Anykščių sviesto gamyklos garbės lentą.

B. Romaitė

A. Navickienės nuotraukoje: Sventupio pieno punkto surinkėja O. Skardžiuvienė.

B. Milaševičius

DIDINANT DARBO NAŠUMĄ

Vyno pramonės gamybiname susivienijime „Anykščių vinas“ vyksta platus TSKP Centro Komiteto projekto „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ svarstymas. Ši medžiaga nagrinėjama visoje komunistinio darbo ir ekonominio mokymo mokyklose, liaudies universitetų fakultetuose. Susivienijimo politinformatoriai su pranešimais šiuo klausimu lankosi pagrindiniuose ceehuose.

Svarstant šią medžiagą apžvelgiame dešimtojo penkmėčio pasiekimus, kurie mūsų kolektyvui, galima sakyti, buvo sėkmingi, susipažįstame su teiginiais, iškeltais

TSKP CK projekte vienuoliktajam penkmėčiui ir laikotarpiui iki 1990 metų. Mūsų džiugina tai, jog dešimtojo dešimtmečio metais Komunistų partija ypatingą dėmesį skirs tolesniam darbo žmonių gerovės kėlimui, geriau aprūpinant juos aukštos kokybės ir įvairiais maisto produktais, didesnę paklausą turinčiomis pramonės prekėmis. Daugiau atidumo bus skiriama gyventojų kultūrinių-buitinių sąlygų gerinimo, materialinio lygio kėlimo klausimams.

Susivienijimo dirbantieji, suprasdami projekte partijos XXVI suvažiavimui iškeltų teiginių svarbą, pritaria TSKP vykdomajam ekono-

minio ir socialinio vystymo programai.

Siekdamas gražiomis darbo dovanomis sutikti TSKP XXVI suvažiavimą, o vėliau, vykdant jo nutarimus, vynadarių kolektyvas numato šiame penkmetyje visą gamybos prieaugį gauti tik darbo našumo didinimo dėka.

Mūsų kolektyvo darbuotojai, susipažinę su projektu TSKP CK XXVI suvažiavimui ir keliama uždaviniais vienuoliktajam penkmėčiui bei siekdami juos sėkmingai įvykdyti, numato įgyvendinti eilę priemonių. Jie pasiryžę spartesniais tempais mechanizuoti pakrovimo-iskrovimo darbus, o tam reikia, kad būtų skiriama daugiau mechanizmų, kompleksiskai sprendžiamas gatavos pro-

dukcijos pakrovimas konteneriuose; siekiant gamybos efektyvumo didinimo ir rankų darbo mažinimo, būtina vyno išpilstymo linijas pakeisti našesnėmis, sulčių spaudimo baruose įsigyti nepertraukiamo veikimo presus; reikalinga sustiprinti vaisių-uogų supirkimo punktų materialinę bazę, įdiegant juose supirkto žaliavos mechanizuotą pakrovimą-iskrovimą; išsilo neaišdėliotina būtinybė statyti gyvenamuosius namus darbuotojams.

Ne viską, be aukštesnių organų paramos, galima bus padaryti, tačiau Susivienijimo administracija, partinė organizacija dės visas pastangas numatytų priemonių įgyvendinimui.

Už stabilius žemės ūkio kultūrų derlius

Pasakoja Lietuvos TSR žemės ūkio ministro pavaduotojas Stasys Vasiliauskas

Didinti agrocheminės tarnybos vaidmenį žemės ūkyje ir jos atsakomybę už efektyvų mineralinių trąšų, kalkinimo medžiagų, augalų apsaugos cheminių priemonių naudojimą.

Iš „Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo krypčių 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ projekto

Vienas svarbiausių žemės ūkio darbuotojų uždavinių naujajame penkmetyje — gauti stabilius visų augalinių kultūrų derlius, tiekti gyvulininkystei kokybiškus pašarus, o tuo pačiu pilnai aprūpinti gyventojus maisto produktais. Siekiant šio tikslo, labai svarbu tinkamai organizuoti agrocheminį ūkio aptarnavimą, efektyviai naudoti visas chemines priemones.

Mūsų krašto dirvožemiai neabejotinai turtingi augalams reikalingu medžiagu, jiems būtinos mineralinės ir organinės trąšos. Tinkamai panaudotos, jos padvigubina derlių. Tarybų valdžios metais mineralinių trąšų tiekimas respublikos žemės ūkiui padidėjo penkiskart, dabar vienam hektarui ariamos žemės tenka 800–900 kg sutartinųjų vienietų mineralinių trąšų. Jos kasmet išberiamos ir įterpiamos daugiau kaip pusrčio milijono hektarų plote, o dalį laukų tręšiant po du tris kartus — agrocheminių darbų barai išsiplečia daugiau negu dvigubai. Kasmet respublikoje į laukus išvežama ir paskleidžiama apie 20 milijonų tonų organinių trąšų. Vis daugiau naudojama įvairių cheminių augalų apsaugos priemonių. Per labai trumpą laiką, optimaliausiais terminais reikia patiekti ir apdoroti chemikalais beveik 5 milijonus hektarų pasėlių, kultūrinių plevų bei ganyklų.

daugiametį žolų plotą.

Siame atsakingame darbe žemdirbiai susilaukia vis didesnės paramos: detalių dirvožemio tyrimų, tręšimo kartogramų, aviacijos bei specializuotų agrocheminių būrių paslaugų. Trąšomis ir chemikalais ūkiai centralizuotai aprūpinami antrą dešimtmetį, o pirmasis specializuotas agrocheminis būrys prieš devynetą metų pradėjo dirbti Šalčininkų rajono ūkiuose. Prieš metus buvo įsteigtas respublikinis „Žemės ūkio chemijos“ susivienijimas, kuris subūrė iki tol įvairiose žinybose dirbusius agrochemines pajėgas į vieną kompleksą.

Pirmaisiais vieningos agrocheminės tarnybos darbo metais ūkiuose padaryta darbų daugiau kaip už 7 milijonus rublių. Tręšiant laukus centralizuotai, penktadaliu padidėjo mechanizatorių darbo našumas, geriau panaudojama technika, o pačiuose ūkiuose kitiems darbams išsilaisvino nemažai darbo rankų. Vieno traktoriaus išdirbis agrocheminiuose darbuose per metus pasiekė 1778 sutartinis hektarus. Ypač gerai buvo naudojama technika, sparčiai vyko darbai Joniškio, Kupiškio, Radviliškio rajonuose.

Tačiau išryškėjo ir pirmieji darbo trūkumai. Kai kuriuose rajonuose nenašiai buvo naudojama trąšų barstymo technika, mažai įterpta bevandenis amoniakas, kai kur labai ilgai neiškraunami vagonai, dalis ūkių dar laiko trąšas netinkamose patalpose, jos neleistinai sumaišomos, prieš barstymą atliekamai neparuošiamos. Reikia taip pat gerinti žmonių, dirbančių agrocheminiuose būriuose, mokymą tinkamai naudoti chemines priemones. Dėl netolygaus ir netinkamo tręšimo dar respublikoje yra „juostuotų pasėlių.

Dideli uždaviniai keliama

respublikos agrochemikams šiame penkmetyje. Siame planuojama centralizuotų būrių įėjomis atlikti darbų beveik pusantro karto daugiau negu pernai, o iki penkmečio pabaigos dar juos beveik padvigubinti. Lėktuvais ir malūnsparniais apdorojimų laukų plotas išaugs iki pusantro milijono hektarų.

Padaryti visus šiuos darbus įmanoma tik nuolat stiprinant ryšius su ūkiais, teikiant tarpukiniams susivienijimais. Reikia plačiai taikyti Radviliškio, Prienų, Telšių, Kapsuko ir kitų rajonų patirtimą, kur kooperuotomis ūkių lėšomis sėkmingai įrengiami lėktuvų kilimo ir nusileidimo takai, daugiau statyti tarpukinių trąšų sandėlių, nes vien agrocheminės tarnybos lėšomis daug ką nuveikti negalėsime.

Per šį penkmetį gerokai sustiprės rajoninių susivienijimų materialinė bazė. Šiuo metu jų mechanizuoti agrocheminiai būriai turi daugiau kaip 700 įvairių markių traktorių, o penkmečio pabaigoje turės keturis kartus daugiau. Žymiai padidės ir automašinių parkas.

„Žemės ūkio chemijos“ susivienijimo tarnybos dirba ištisus metus. Labai atsakingas jų darbotyris — pasisluošimas ateinančiam pavasariui. Metus pradėjome sėkmingai. Trigubai daugiau negu pernai iki to laiko susivienijimų mechanizuoti būriai išvežė į laukus organinių trąšų. Ypač sparčiai jos vežamos Anykščių, Raseinių, Rokiškio, Ukmergės, Zarasų ir kai kuriuose kituose rajonuose. Šį darbą reikia visokeriopaip spartinti, ryžtingai siekti, kad visur būtų kuo geriau kaupiamos ir laikomos organinės trąšos, nes jos sudaro mūsų dirvožemių derlingumo pamatą.

Rajonų „Žemės ūkio chemijos“ susivienijimams būtina iš anksto paruošti detalius ir konkrečius pavasario darbų grafikus, kurie užtikrintų efektyvų jų turimos technikos ir aviacijos panaudojimą. Reikia atidžiai sekti, ar dabar kiekviename kolūkyje ir tarybiname ūkyje tinkamai laikomos mineralinės trąšos, kaip sandėliuojamos bei naudojamos kitos cheminės medžiagos.

(ELTA)

Saviveiklininko diena

Pirmą kartą mūsų rajone Kultūros rūmų salėje buvo suruošta saviveiklininko diena, kurioje savo kaimynų šokių stebėjo, klausėsi jų dainų ir patys pasirodė mūsų rajono saviveiklininkai. Scenoje matėme geriausius visų rajono zonų ir Anykščių kultūros rūmų meno saviveiklos kolektyvus.

Lyg nuo J. Biliūno apdai- nuoto Laimės žiburio pasklidusius mažus žiburėlius į sceną įnešė patys mažieji pramoginių šokių šokėjai. Taip buvo pradėta saviveiklininko diena. Kino mėgėjai, susibūrę į kino studiją „Versmė“, parodė savo kino juostose išsaugotas prabėgusiam penkmetyje vykusių kultūros renginių akimiras. Visiems malonu buvo prisiminti šioje pačioje salėje sėkmingai praėjusias rajono miestų ir apylinkių kultūros dienas, kaip vieną iš pačių reikšmingiausių mūsų rajono kultūrinio gyvenimo įvykių: viena už kitą įdomesnės liaudies meistrų darbų parodos, vestuvių vaidinimų, vakaronės, etnografinius ansamblius... Ne vienas salėje sėdėjęs saviveiklininkas, liaudies meistras pamatė Anykščių kino mėgėjų jam žintąs jų gyvenimo akimiras.

Tie troškūniečiai, kurie tuomet vaidino kultūros dienų metu parodytose vestuvėse, saviveiklininko dieną dainavo etnografiniame ansamblyje, grojo Troškūnų miesto kaimo kapeloje. Žiūrovus nustebino ir sužavėjo A. Zemaičio vadovaujamos kaimo kapelos muzikantų etnografiniai „instrumentai“. Į kapelos koncertą įsikompnovo ne tik barškalai, žirgų žvanguliai, bet ir daugelis nustumų, medinių šaukštų, kultuvės ir kitų žemdirbio dienas lydėjusių buities daiktų „balsai“.

Nors viešintiškiai kol kas neturi tinkamų kultūros namų, jie dar tik statomi, tačiau į saviveiklininko dienos koncertą atvežė nemažai dainų. Ypač daug plovimų susilaukė Marijos Juknevičienės ir jos anūkės Reginos Juknevičiūtės padainuotos liaudies dainos. Jaunimo tautinių šokių kolektyvas būtų palikęs žymiai geresnį įspūdį, jei vyrai būtų vilkėję tautinius drabužius.

Iš visų saviveiklininkų tautinių drabužių puošnumu išsiskyrė Traupio kultūros namų pagyvenusių žmonių šokėjai — 1980 m. Respub-

likinės dainų šventės dalyviai. Tarp šokančiųjų matėme ir Elena Juzėnienę — praėjusių metų pabaigoje respublikoje vykusio pasakorių konkurso prizininę. Ši saviveiklos entuziastė ir koncerto klausytojus puodžiugino raiškiais liaudišku pasakojimu, sodria anykštieiška tarpe. Klausytojai šiltai sutiko ir jaunųjų traupečių seserų Danutės ir Jolantos Mincųčių padainuotas dainas.

Aš iš prastų namelių, Neturtinių tėvelių. Visas mano turtelis — Zalių rūtų darželis, —

susikaupęs dainavo Trumbas tiškio kaimo kultūros namų etnografinis ansamblis. Jį keitė vienas seniausių rajono — Svėdasų moterų etnografinis ansamblis.

Salia jau seniai žinomų Anykščių miesto chorų, seniausiai gyvuojančio ir sėkmingai koncertuojančio Anykščių kultūros rūmų mišraus choro, malonu buvo matyti scenoje ir patį jauniausią rajone Naujųjų Elmininkų kultūros namų mišrų chorą, vadovaujamą R. Vitaitės.

Debeikų kultūros namų merginų šokėjų kolektyvą, parodžiusį ir kitų tautų šokių pavyzdžius, keitė Leliūnų kultūros namų vyrų ir moterų ansambliai. Vokalių kolektyvų koncerte buvo daugiausia. Klausėmės ir Užuožerių kultūros namų moterų ansamblio, „Gintaro“ kolūkio kultūros namų — vyrų ansamblio, kavarskiečių etnografinio ir kitų ansamblių. Klausytojus linksmino junglinė Kavarsko ir

„Gintaro“ kolūkio kultūros namų kaimo kapela, o taip pat skiemoniečių ir Anykščių kultūros rūmų kaimo kapelos. Pastarosios muzikantai ir dainininkai atliko kapelos vadovo V. Siaučiuono (žodžiai R. Stelmoko) sukurta dainą „Anykščiai“.

Maloniai nuteikė Anykščių kultūros rūmų birbynį trio ir Kavarsko kultūros namų St. Svirskio vadovaujamas birbynį sekstetas. Su skaidriu lyriškumu nuskambėjo „Sidabrinių balsų“ konkurso laureatės Jonės Marčiukienės dainos. Kaip ir visada karštais plojimais žiūrovai palydėjo jaunuosius „Verpelo“ kolektyvo pramoginių šokių šokėjus.

Žiūrovai turėjo progos dar kartą pamatyti agtmetinių brigadų koncertą „Tiesos“ prizams laimėti rajoniniame ture pirmą vietą laimėjusios Užuožerių kaimo kultūros namų agtmetinės brigados pasirodymą.

Koncerto pabaigoje daug šiltų padėkų žodžių rajono saviveiklininkams pasakė Anykščių rajono LDT vykdymo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Galiauskaitė, šio komiteto Kultūros skyriaus vedėjas S. Saurusaitis, Anykščių kultūros rūmų direktorius R. Budavičius. Daug meno saviveiklininkų kolektyvų buvo apdovanoti LKP Anykščių RK ir rajono vykdymo komiteto, rajono LDT vykdymo komiteto Kultūros skyriaus garbės raštais ir Anykščių kultūros rūmų padėkos raštais.

M. Telksnytė

Mūsų darbas tau, Tėvyne

Taip pavadintas vakaras susitikimas vyko Troškūnų bibliotekoje, kai Vilniuje prasidėjo LKP XVIII suvažiavimas.

Su būsimaisiais gamybininkais, Troškūnų KPTM Nr. 2 moksleiviais, prisiminimais ir darbo įspūdžiais pasidalino TSKP narys, revoliucinio judėjimo dalyvis

Bronius Einoris. „Aukštakalnio“ kolūkio darbo pirmūnas, kombainininkas Petras Siaučiusas ir jaunas gamybininkas Audrius Zarskus.

Bibliotekoje paruošta knygų paroda „Už aukštą tarybinio žmogaus dorovingumą“ knygų puslapiams pasakojo apie komunistinę moralę, valingus, darbščius žmones.

S. Vareikaitė
Vyr. bibliotekininkė

Teminis vakaras

Svėdasų kultūros namų salėje įvyko pokalbis apie žmogaus dvasinį turtingumą. Teminį vakarą suruošė Svėdasų biblioteka.

Pranešimą „Vertingiausios žmogaus dvasinės savybės“ padarė Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja I. Pabarškienė. Ji, remdamasi gyvenimo pavyzdžiais, kalbėjo apie žmogaus jautrumą, draugiškumą. Kaip svarbu ne tik žinoti eliklos taisykles, bet ir jas įsisavinti, pasakojo mokytoja B. Simkevičienė. Bibliotekos vedėja E. Bublienė supažindino klausytojus su tą temą gvildinančiomis knygomis.

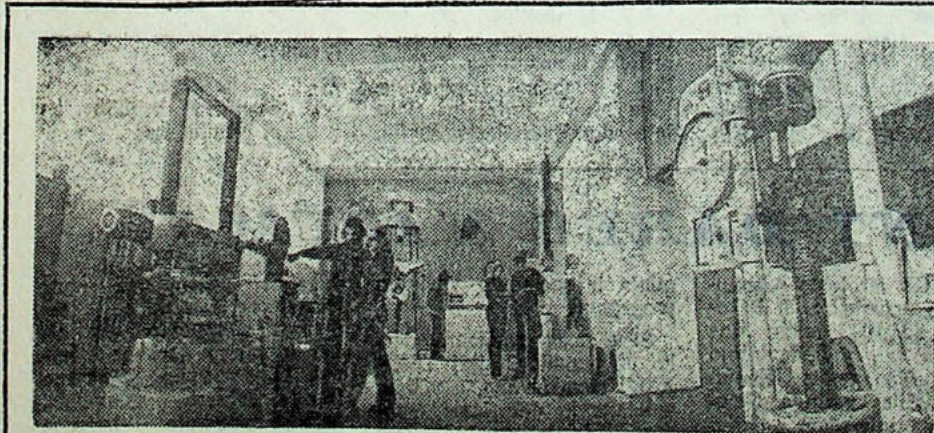
A. Pakštelė

IDOMUS SUSITIKIMAS

Anykščiuose lankėsi Vilniaus valstybinio universiteto vyresnioji dėstytoja, pedagogikos mokslų kandidatė A. Poškienė.

Liaudies švietimo skyriuje įvykusiame susitikime su rajono vidurinių ir aštuonmečių mokyklų direktorių pavaduotojais, užklausinio ir užmokyklinio darbo organizatoriais bei klasių vadovų metodinių ratelių pirmininkais viešnia pasidalino mintimis apie aktualias pedagogines problemas, aptarė pagrindinius darbo su šeima principus, atsakė į klausimus.

P. Vasaris

Vilniaus studentų miestelyje iškilio naujas Inžinerinio statybos Instituto laboratorinis korpusas. Jis pastatytas iš kooperuotų respublikinio Tarpkolūkinį statybos organizacijų susivienijimo, Automobilų transporto ir plentų, Komunalinio ūkio, Statybos ir Kaimo statybos ministerijų lėšų. Laboratorijos technika pritaikyta naujoms gelžbetonio, metalo, medžio konstrukcijoms bei statybinėms medžiagoms bandyti.

Instituto bendradarbiaujamas su statybinėmis organizacijomis duos abipusę naudą. Beveik dvigubai sutrumpės mokslo naujovių praktinio pritaikymo laikas. Institutas, turėdamas tokias modernias laboratorijas, geriau paruos būsimuosius gamybos vadovus.

NUOTRAUKOJE: Vilniaus inžinerinio statybos instituto Miestų statybos fakulteto antro kurso studentai mechaninių bandymų laboratorijoje.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Aptarė darbą racionalizatoriai

Vyno pramonės gamybiname susivienijime „Anykščių vynos“ įvykusiame atskaitiniame-rinkiminiame racionalizatorių susirinkime suauzuoti šios organizacijos 1980 metų darbo rezultatai. Susivienijimo kūrybinės minties žmonės pernai buvo įsipareigoję įdiegti į gamybą 100 racionalizatorių pasiūlymų ir gauti 63 tūkstančius rublių metinės ekonomijos. Faktiškai įdiegti į gamybą 112 racionalizatorių ir gautas metinis ekonominis efektas 65,1 tūkstančio rublių. Geriausiu rezultatu racionalizatoriniame darbe pasiekė vyr. energetikas V. Mikulėnas, kuris įgyvendino 8 racionalizavimus ir gavo 7,8 tūkstančio rublių ekonomiją. Jam pripažinta pirmoji vieta. Antrąją vietą pelnė katilinės viršininkas J. Alekna ir trečiąją — įrengimų reguliuotojas V. Juodzevičius.

Geriausios kūrybinės brigados vardas, kaip ir anksčiau metais, pripažintas brigadai, į kurią sudėti įeina J. Jakimovas, A. Adomavičius ir V. Prusakovas. Ši brigada įdiegė į gamybą 14

racpasiūlymų, davusių 17,5 tūkstančio rublių metinę ekonomiją. Antroji vieta atiteko V. Asačiovo, B. Potapovo ir P. Sermukšnio, o trečioji — J. Magylos, A. Barono, P. Juodelio ir J. Pacharevo kūrybinėms brigadoms.

Geriausios racionalizatorių-moters vardas pripažintas Ambraziškio filialo gamybos vedėjas V. Radžiūnienė, o jaunojo racionalizatoriaus — šaltkalviui remontininkui A. Paškevičiui.

Aktyviai dalyvauja racionalizatoriniame darbe B. Vitutis, D. Talačka, V. Lagūnas, P. Pajarskas, J. Cepas, H. Jakubonis, P. Vilnonis, K. Paršelis, J. Dubickas.

Racionalizatorių draugijos taryba per atskaitinį laikotarpį dirbo planingai, stengėsi kuo daugiau savo narių įtraukti į socialistinį lenktyniavimą, organizavo išvykas darbo patirties pasidalinimui į panašias įmones Vilniuje, Rygoje.

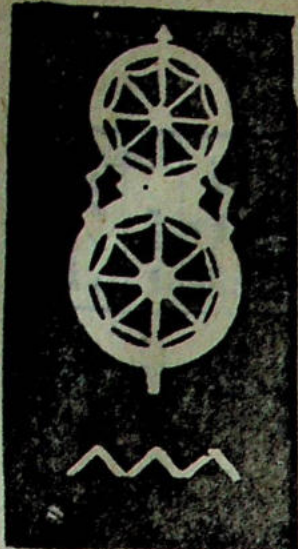
Svarstant atskaitinį pranešimą, diskusijoje pasisakė 11 racionalizatorių, kurie pateikė daug vertingų pasiūlymų, kad gerėtų draugijos darbas, greičiau būtų išspręstos iškylusios problemos.

Aktyviausiems racionalizatoriams Susivienijimo direktorius J. Makštelė įteikė asmenines atminimo dovanėles.

B. Miliukas

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981. II, 5

MŪSU MOTERIMS

Kaip išvalyti drabužius

RIEBALŲ DĖMĖS ANT ODINIŲ DRABUŽIŲ

Sumaišykime lygiomis dalimis benzina ir sausą krakmolą. Šia košele įtrinkime drabužius. Jei esencijos tirpalas veikia nepakankamai aktyviai, vandenį galima pakeisti denatūruotu spiritu. Spiritą galima pakeisti glicerinu. Šiuo atveju tirpalą būtina įkaitinti iki 60–70 laipsnių. Nepamirškime, kad rašalo dėmės pašalinti iš spalvoto audinio gana sunku, nes valant dėmę galima nublukinti audinį.

KRAUJO DĖMĖS

Tris arbatinius šaukštelius geriamosios sodos sumaišykime su vienu šaukšteliu amoniako ir ištrinkime dėmę. Paskui šią vietą suvilgykite vandenilio peroksidu ir nuplaukite šiltu vandeniu.

VAISIŲ, UOGŲ, RAUDONO VYNŲ IR SULČIŲ DĖMĖS

Sioms dėmėms pašalinti vartojame violetinį kalio permanganato tirpalą, o šio tirpalo paliktas dėmės valome vandenilio peroksidu.

ŽOLĖS DĖMĖS

Jas valome denatūratu arba valgomosios druskos tirpalu (šaukštas druskos pusė stiklinės šilto vandens). Po valymo audinį būtina išskalauti.

RASALO DĖMĖS IS VILNOS AR SILKO

Sios dėmės valomos acto esencija, denatūratu arba amoniaku, glicerinu ir muilu.

Sulepta vieta neturi liestis su kokia nors kita medžiaga, todėl, jeigu reikia, atėję pamušalą, sudarykite suleptą audinio vietą į gniutulėlį ir už dviejų centimetrų nuo dėmės stipriai suriškite baltu siūlu.

Acto esenciją perpus praskieskite vandeniu ir pašildykite iki 50 laipsnių. Į pakaitintą skystį įmerkite gniutulėlį su rašalo dėme ir laikykite keletą minučių. Po

to įdėkite į šiltą vandenį, nuspauskite ir išskalaukite. Jei vieno karto neužteko, kad išbluktų dėmė, operaciją pakartokite. Jei esencijos tirpalas veikia nepakankamai aktyviai, vandenį galima pakeisti denatūruotu spiritu. Spiritą galima pakeisti glicerinu. Šiuo atveju tirpalą būtina įkaitinti iki 60–70 laipsnių. Nepamirškime, kad rašalo dėmės pašalinti iš spalvoto audinio gana sunku, nes valant dėmę galima nublukinti audinį.

Po valymo acto esencijoje mirkytą vietą pabarstykite geriamąja soda arba suvilgykite amoniaku, kad neutralizuotume rūgštį.

Jei audinio spalva blunka, naudokite šiek tiek pašildytą denatūratą arba gryną gliceriną, kurį taip pat galima pašildyti. Glicerino likučius gerai išplauna šiltas vanduo.

Iš baltos medžiagos rašalo dėmės gerai valo kalio permanganatas. Karštu violetiniu tirpalu suvilgykite rašalo dėmę. Po dešimties minučių likusią dėmę nuo kalio permanganato išvalysime keletu citrinos rūgšties grūdelių stiklinei karšto vandens. Citrinos rūgštį galima pakeisti rūgštinuoju fiksažu, naudojant fotografijoje. Vieną tutele fiksažo ištirpinkite pusėje stiklinės karšto vandens. Rūgštus fiksažas nekenkia medžiagai.

PASENUSIAS ALIEJINIŲ DAŽŲ DĖMĖS

Pasenusias dėmes pirmiausia reikia suminkštinti. Tam dėmę ištepame grynu vazelinu ir paliekame parai ar dviems. Truputį „Lotoso“ miltelių sumaišome su tokiu pat kiekiu benzino ar terpentino, kad susidarytų košė. Ją šluokščiuku skudurėliu įtriname į dėmę. Kai išdžius benzinas, „Lotoso“ likučius išplausime šiltu vandeniu. Kad neatsirastų pataky, audinį su dėme geriausia surišti mazgeliu.

RŪDZIŲ DĖMĖS

Labai gerai šias dėmes panaikina keletas rūgštinųjų rūgšties kristalėlių, ištrintų šaukšte šilto vandens arba lygiu dalių tirpalas iš citrinos sulčių ir valgomos druskos. Viena ar kitame tirpale dėmę reikia palaikyti keletą valandų, po to išplauti šiltu vandeniu, o paskui vandeniu, į kurį įberta sodos (kad neutralizuotų rūgštį).

DĖMĖS NUO BATŲ KREMO

Daromas lygių dalių tirpalas iš terpentino, denatūrato arba acetono, pridėjant krakmolą, kol susidarys košė. Ją įtriname dėmę. Po penkių minučių nuvaloma ir uždedama nauja porcija. Taip kartojama tol, kol dėmė išnyks.

(Iš „Krestjankos“)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. II, 5

galvoti, kiek duonos kepalukų, batonų pagaminti darbščios kepėjų rankos, kai tuo tarpu pats brangiausias gaminytis kainuoja 32 kapeikas, o pigiausias — 12 kapeikų. Aš pateikiu realius skaičius, žymiai pranokusius planines užduotis. Bet į skaičius viskas netelpa. Skaičiai nebylūs. Kokybė ir sparčiai lemia žmonių triūsas, stropus, paslaukojantis darbas. Jie lyg medžiai, įleidę savo šaknis į kolektyvą, puoselėja ir saugo gillas duonos gamintojų tradicijas. Viena iš tokių ilgamečių darbuotojų yra Anykščių duonos kombinato Kavarsko kepyklos kepėja Prima Sližienė, kurios nuotrauka teisėtai buvo patalpinta į Rajkoopsąjungos ge-

sitarla, pasikalbėjau su Prima, kuri perdavė joms savo darbo paslaptis. Prima neslepia, kad darbe pasitaiko ir nesėkmių. Bet jas visuomet, nusiurbia siekimas kasdien tobulinti savo darbą, nuosirdžios pastangos padaryti viską, kad ant varotojų stalo puikuotųsi tik skanūs, estetiškos iš-

Kepėjos triūsas

riausių darbuotojų garbės lentą. Ji buvo apdovanota garbės raštu. Jau penkiolika metų ši moteris dirba kepėja. Prieš tai taipogi jos kasdieninės darbo dienos slinko duona kvepiančioje įmonėje. Kavarskiečiai mums kepa baltą duoną. Primos Sližienės brigadoje, kuriai ji jau seniai vadovauja, trys moterys. Prima minko, Aldona Dubauskienė formuoja, Stasė Vaškelytė prižiūri krosnis. Visas tris moteris jungia vienas rūpestis — dirbti greit ir kokybiškai. Per pamainą Primos vadovaujama brigada pagamina apie du tūkstančius kg batonų, iki 800 forminės baltos duonos. Kepa riestainius, įvairias bulkutes. Kadangi Prima Sližienė per netrumpą darbo laiką sukaupė nemažą patirtį, ją mieliau perduoda tik ką pradėjusioms dirbti. Gaila, kad ne viena pabūgsta darbo sunkumų ir išsina paieškoti lengvesnių darbų. O kitos lieka. Jas ir toliau su buvusiu mokytoja jungia gražūs, draugiški santykiai. Tiek Aldona Dziensaitė, tiek Stasė Vaškelytė dažnai pa-

vaizdos, geros kokybės gaminiai. Penkiolika metų, atiduotų vienam ir tam pačiam darbui, tai daug. Jie byloja apie žmogaus ištvėrmę, pastovumą ir pagarbą savo profesijai. Daug kas telpa tuose metuose, kuriuos sudaro mėnesiai, savaitės, dienos. Ne vien tik monotoniškas gamybos procesas, susidedantis iš tikslų judesių, kada tai daryti, o kada šitaip, kiek kokio produkto dėti... Tai, be abejo, labai svarbu, juk nuo šių paprastų, tiksliai apskaičiuotų judesių ir rūpesčių priklauso duonos gaminių kokybė. Bėgančiame laike telpa ir džiaugsmas, jog kasmet lengvėja darbo sąlygos, daugelis darbų mechanizuojama. Juk jeigu rankomis reikėtų formuoti duonos kepalukus bei bandeles, atlikti kitus darbus, kaip darydavo mūsų močiulės, vargu, ar dešimtimis ir šimtais kilogramų skaičiuotume per parą iškeptos duonos produkcijos gaminius. Kai pasibaigus darbo pa-

mainai užveria kepyklos duris ir eina į namus, dar ilgai Primą lydi malonus šviežios duonos kvapas. Juk kiekvieno, grįžtančio iš paroduotės krepšelyje šalia juodos duonos kepalėlio puikuojasi ir baltos duonos gaminytis — Primos ar kitų jos kolektyvo žmonių darbo vaisius. Neatsitiktinai prie žodžio duona pridėjome epitetą — kasdieninė.

Kaip ir kiekviena moteris — Prima turi dar ir kitų rūpesčių, juk ji trijų vaikų motina. Iš kurių du — žengia savarankiškų kelių, o viena dar tik rengiasi būsimajai profesijai. Tuo ir prasmingas moters-motinos gyvenimas, lyg tas bičių korys, susidedantis iš įvairiausių šeimyninių ir darbo rūpesčių, rūpestėlių, iš džiaugsmo bei pastangų šiandien padaryti geriau, negu vakar, iš vilties, kad rytdiena bus šviesesnė, negu vakar diena, ir daugelio svajonių...

R. Mintaukytė

J. Didžgalvio nuotraukoje: Kavarsko kepyklos brigadininkė Prima Sližienė.

DŽIAUGSMAS IR ŠEŠĖLIAI

Kai grįžusi iš mokyklos, duklė imdavo svajoti apie studijas, apie būsimą specialybę, mama klausydavosi dukters ir svajodavo kartu su ja. Mergaitė gabi, puikiai mokosi, svajonės, be abejo, išsipildys. Ir motiną apimdavo pasididžiavimas savo dukra. Kai vyras paliko šeimą, ji viena ją išaugino, auklėjo. Ir dabar nieko taip netrokšta, kad tik mergaitė įsigytų išsvajotą specialybę, lūrėtų mėgiamą darbą, būtų laiminga. Tačiau motiną vis dažniau apimdavo liūdesys. Ji taip įpratusi visur kartu su dukra, o kai ši išvažiuos, ji liks viena. Grįš iš darbo ir ją pasitiks visiškai tušti namai, neturės kam šiltą žodį pasakyti ir jai niekas nepasakys.

Moteriai jau seniai brendo viena svajonė. Puikius namus įsirengė. Nors gyvena kaime, bet turi visus patogumus: centrinių šildymą, vandentiekį, šiltą vandenį, vonią. Argi vien tik dėl savęs ji būtų tiek vargusi su tais įrengimais, namus įtvirtinti? Ne. Ji turėjo svajonę. Nuvažiuos į vaikų namus ir paims našlaitį. Juk ji dar jauna ir uždirba gerai. Priglaus, išaugins. Ir jos gyvenimas vėl turės prasnę, žinos dėl ko gyvena, dėl ko gelas sodina palangėje. Nak-

timis moteris sapnuodavo švelnias vaiko rankes, apšivijusias apie jos kaklą, ant kelių sėdintį papurgalvį. Nuobodusi jausdavo: kiek dar daug neišdalintos motiniškos šilumos jos širdyje. Ir emė bijoti tik vieno, kad kas nesukliudytų šitai svajonei. Bijojų net tartis su seserimi, broliais. Zinojo, bars ją, stengsis nukalbėti, ką tu čia sau vargą krausies ant galvos. Užauginai vieną ir užtenka. „Pasakysiu tik tada, kai dokumentus sutvarkysiu, tuomet, kad ir papriekaištaus, nieko nebeįpakeis“, — galvojo viena sau moteris.

Tačiau, kai pradėjo ieškoti vaikelio, kurį galėtų patimti auginti, pasirodė, kad viskas ne taip paprasta. Daug įstaigų perėjo, rinkdama įvairius pažymėjimus, dokumentus. Prisireikė nemažai laiko, teko ilgai laukti. Tačiau ji jau toks žmogus, jeigu ką nutarė, tai ir padarys.

Vienoje vaikų įstaigoje moterį ketino supažindinti su dviem jau pagudytomis mergytėmis: gal ji panorės, kad viena iš jų taptų jos dukrele. Tačiau dukrelė tapo visai kita mergytė, liesutė, išblyškusi. Ji tokiomis laukiančiomis, tokiomis gaudžiomis akelėmis žiūrėjo į viešnią,

kad ta neiškentė, pakėlė ją lyg plunksnėlę ant rankų. Mergytė prisiglaudė veidukui kaip lapelis, apsikabinė savo mažomis rankytėmis taip stipriai, kiek tik jėgų gali turėti pusantrų metų vaikas, kad įstaigos darbuotojai turėdavo prievarta atplėsti mergytę, kai moteriai reikėjo išvažiuoti. Ir ji pasirinko. Juk

MORALĖS TĖMOMIS

negalėjo jautri moters širdis atsakyti toms vilties kupinoms kūdikio akims, su tokiu bejėgišku ilgesiu išties toms mažoms rankytėms.

Toje įstaigoje ji perskaitė kūdikio motinos parašytą raštą, kad ji atsisakanti savo vaiko, perskaitė ir adresą. Pasirodė, kad ji gyvena tame pačiame mieste. Moterį apėmė noras nueiti ir pažvelgti į tą jauną motiną, kuri nė karto nebuvo užėjusi net pasižiūrėti savo vaiko. Atėjo iki to namo kiemo. Užkalbino pirmą sutiktą, paklausinėjo. Tačiau eiti nebesiryžo. Pastovėjo kieme ir pasuko į autobusų stotį. Ne,

geriau nematyti, geriau joms nesusiiti.

Kai atvažiuo vaiko paršvežti, gydytojas pasakė, kad jie tik dabar pastebėjo, jog kreivos mergytės kojos, kad vaiko ji galinti atsikvilti arba dar palikti gydomi.

— Aš pati pasirūpinsiu, — ryžtingai atsakė moteris ir pasiėmė vaiką.

Konsultavosi net su keliais ortopedais, užsakė specialius įtvarus, į kuriuos įdėjo vaiką, gydytojo pamokytą, pati darė masažus, prausė mergytę vitamininėse voniose. Ir štai dabar jau niekas nepasakytų, kad kojytės kreivos.

Bendraudama su savo naująja mama, mergytė išmoko kalbėti. Nuo gryno oro ir saulės, gero maisto parausvėjo, papildėjo veideliai, išnyko ir ta graudi baimė, kupina vaiko išraiška. Laiminga moteris, kad namai prisipildė vaikliško džiaugsmo. Be jo jau neįsivaizduotų savo gyvenimo. Patenkinta ir dukra, įsigijusi mažą sesytę. Matydami jas laimingas, džiaugiasi ir giminės.

Atrodo, čia ir turėtų būti pasakojimo pabaiga. Tačiau, deja, motinišką laimę, patirtą džiaugsmą aptemdė še-

SKAMBĖS DAINOS, POSMAI

E. Mieželaitis eilėmis prasideda koncertas LTSR nusi-
pelnusių artistų E. Kuodžio
ir J. Girijoto, dalyvaujant
birbyninkui A. Smolskui,
skaitovei M. Kudarauskaitėi,
pianistei J. Sniukštaitėi.

Sis respublikoje visiems
gerai žinomas duetas susikū-
rė gan seniai, kai abu solis-
tai dar buvo LTSR valstybinės
konservatorijos studentai.
Akstina, pabandyti dainuoti
duetu davė studijų draugas
Algis Bražinskas, kuris studijavo
kompoziciją. Pirmieji bandymai
dainuoti duetu buvo sėkmingi... Duetu
susidomėjo kompozitoriai,
poetai. Pradėjo kurti dainas.
Dainininkų repertuare nemažas
pluoštas kompozitorių A. Bražinsko,
A. Raudonikio, B. Dvariono, V. Laurušo,
L. Povilaitio kūrinų, kurių pirmaisiais
atlikėjais buvo Edmundas Kuodis
ir Jonas Girijotas. Lietuvos radijo
fonotekos fonduose apie tris šimtus
dueto įrašų, keletas dešimčių dainų
įrašyta į plokšteles.

O koncertiniai maršrutai
duetą lydėjo visais Lietuvos
keliais. Daugelį kartų koncertavo
visuose rajonuose, miestuose,
šimtuose kolūkių. Respublikos
meninių delegacijų pasiuntinių tarpe
teko dainuoti Tadžikijoje, Baltarusijoje,
Moldavijoje, Azerbaidžane,
Kazachijoje, Maskvoje, Leningrade
ir kituose Sąjungos miestuose.
Gastrolavo užsienio šalyse — JAV,
Kanadoje, Graikijoje, Itali-

joje, Turkijoje, Belgijoje, Vokietijoje,
Bulgarijoje, Lenkijoje. Net jų dueto
plokštelės išleistos JAV, Pietų Amerikoje,
Kanadoje. O taip pat gana dažnai juos
galime pamatyti televizijos ekrane
laidose.

Siame koncerte Jūs garsite išgirsti
dueto atliekamas A. Bražinsko dainas
„Aukštaitija mana“, „Zaliejai žė-
rai“, „Zvejų namai“, Laurušo „Prie
Kuršių marių“, lietuvių liaudies dainas
„Kur tas šaltinėlis“ ir kt.

Koncerte dalyvauja ir sąjunginių
konkursų laureatas birbynininkas
A. Smolskus. Šiuo metu jis LTSR
valstybinės konservatorijos dėstytojas.
Jis daug koncertuoja po respubliką.
Sąjungą. Jam teko koncertuoti ir užsienio
šalyse — JAV, Norvegijoje, Danijoje,
Anglijoje, Airijoje, Suomijoje, Lenkijoje,
VFR, Čekoslovakijoje. Meninio žodžio
mėgėjus koncerte nudžiugins aktorė
Meilė Kudarauskaitė, paskaitydama
nuotaikingą progra-

mą, kaip J. Paleckio „Zemaičių
kolūkiečių daina“, V. Šimkaus „Kaip
atskirti angelą nuo velnio“.

M. Kudarauskaitė taip pat LTSR
valstybinės konservatorijos dėstytoja.
Anksčiau dirbusi Kauno valstybiniame
ir Vilniaus akademiniame teatruose
aktore. Ji taip pat ir poetė, jau išleidusi
savo dvi poezijos knygas.

Na, o šis taip visiems mėgiamas
duetas negali apsieiti be jėgų miegos
talkinginės ir didelės jų sėkmės pa-
lydovės, pianistės ir akomponiatorės
Jūratės Sniukštaitės-Kuodienės. Ji taip
pat valstybinės konservatorijos dėstytoja.
bet neįsijungiant savo didelio darbo
krūvio su studentais, mielai talkininkauja
ir padeda savo vyrui Edmundui ir jų
draugui Jonui. Tai neatskiriamas trijūlis.

Sį koncertą galite paklausti šiandien
Svėdasų kultūros namuose.

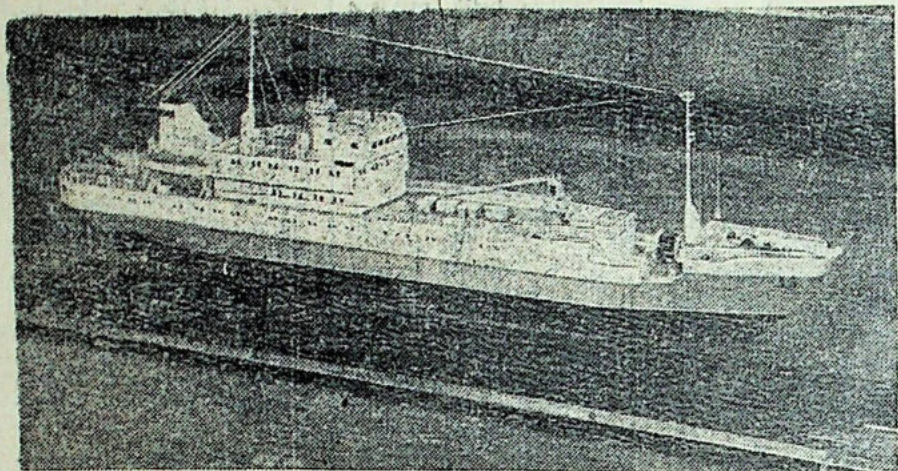
R. Povilavičiūtė
LTSR valstybinės filharmonijos režisierė

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS

1981 m. sausio 26 — vasario 2 d. d.

Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m.	Iš karvės kg		Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+/- lygt. su 1980 m.			per parą	+/- lygt. su 1980 m.
„Svityrys“	129	8,9	+2,0	Andrioniškis	93	4,6	-0,4
„Vienybė“	120	4,4	+0,5	„Atžalynas“	90	4,2	-0,7
M. Melnikaitės	118	4,5	+0,5	„Puntukas“	89	4,3	-0,6
„Anykščių šilėlis“	108	7,0	+0,4	„Pirmyn į komunizmą“	88	5,8	-0,8
„Nevežis“	108	6,0	+0,5	Skiemonys	88	4,7	-0,6
Kurkliai	107	7,9	—	K. Staro	87	3,9	-0,6
Elmininkų eksp. ūkis	106	7,9	+0,5	Levaniškis	86	5,2	-0,8
„Gimtoji žemė“	105	4,9	-0,2	„Ateitis“	86	3,7	-0,7
Sodininkystės t. ūkis	105	9,6	+0,5	Cerniachovskio	82	3,6	-0,8
„Lenino keliu“	104	7,0	-0,1	Staškūniškio t. ūkis	79	4,3	-1,0
Surdegis	103	5,1	+0,1	Jakšišio t. ūkis	75	4,0	-1,4
„Už taiką“	99	3,6	-0,1	Aknystų pagalb. ūkis	71	6,9	-2,7
Svėdasai	98	6,7	-0,2	Naujasodžio t. ūkis	70	2,7	-0,9
„Gintaras“	97	6,2	-0,2				
„Aušra“	97	5,8	-0,2	RAJONE:	97	5,3	-0,1
Raguvelės t. ūkis	96	5,3	+0,2	Anykščių rajono Valstybinės statistikos			
„Aukštakalnis“	94	3,5	-0,4	Informacinė skaičiavimo stotis			

Klaipėdos „Baltijos“ laivų statykloje pradėta statyti naujo „Moriana“ tipo žvejybos tralerius. Laivo projektą sukūrė Leningrado specialistai. Jis skirtas Kaspijos žvejams, atitinka visus šiuolaikinius reikalavimus.
„Morianos“ tipo žvejybos traleriai vienuoliktajame penkmetėje taps pagrindine „Baltijos“ laivų statyklos produkcija.
NUOTRAUKIOJE: tralerio „Moriana“ maketas.
B. Aleknavičiaus (ELTA) nuotr.

Poledinės žūklės varžybos

Atėmiantį šeštadienį vasario 7 d. Anykščių medžioklės ir žūklės ūkis organizuoja poledinės žūklės varžybas tarp žvejų mėgėjų būrelių komandų. Kiekvienas žvejų būrelis gali pasiųsti neribotą komandų skaičių. Komandų sudėtis — 3 dalyviai ir 1 teisėjas. Be teisėjo komandai dalyvauti neleidžiama. Moterys, jaunieji žvejai mėgėjai gali dalyvauti lygiomis teisėmis su vyrais. Komandų paraiškas vadovai įteikia varžybų vyr. teisėjui prieš varžybų pradžią arba pristato į Medžioklės ir žūklės ūkį. Dalyviai atvyksta į automašinų stovėjimo aikštelę prie „Vorutos“ parduotuvės vasario 7 d. 7 val. 30 min. Varžybų vieta bus paskelbta prieš varžybų pradžią.

Komandos, užėmusios I-III vietas, bus apdovanojamos diplomais, o laimingiausi žvejai — diplomais ir vertingomis dovanomis.

E. Cimbalistas
Anykščių medžioklės ir žūklės ūkio vyr. žuvininkas

ANYKŠČIŲ RAJONO KARINIO KOMISARO

ĮSAKYMAS Nr. 23

1981 m. vasario mėn. 3 d. Anykščių miestas

APIE PILIEČIŲ PRIRASYMĄ PRIE SAUKIMO APYLINKĖS

§ 1

Remiantis TSRS „Visuotinės karinės prievolės“ įstatymu nuo 1981 m. vasario mėn. 9 d. iki 1981 m. vasario mėn. 23 d. skelbiamas 1964 metų gimimo piliečių prirašymas Anykščių rajono saukimo apylinkėje.

§ 2

Pirrašymui privalo atvykti visi nurodytų metų gimimo asmenys, nuolat ar laikinai gyvenantieji Anykščių rajono teritorijoje, o taip pat vyresniojo saukiamojo amžiaus piliečiai, anksčiau nepirrašyti.

§ 3

Pirrašymui atvykite adresu: Anykščiai, Pergalės 1. dieną ir valandą, o taip pat su dokumentais, nurodytais asmeniniuose pranešimuose.

Piliečiai, negavę dėl kai kurių priežasčių pranešimų, privalo atvykti į karinį komisariatą 1981 m. vasario mėn. 24 d.

Sutinkamai su TSRS „Visuotinės karinės prievolės“ įstatymu įmonių, įstaigų, organizacijų, kolūkių, tarybinių ūkių ir mokymo įstaigų vadovai privalo suteikti atostogas dėl prirašymo piliečiams, kurie privalo prisirašyti saukimo apylinkėje, ir užtikrinti jų atvykimą laiku į karinį komisariatą.

KARINIS KOMISARAS

Gyventojų dėmesui
Anykščių RVKS paruošų kontora superka standartinius obuolius kainomis pagal susitarimą.
Dėl pristatymo kreiptis į Paruošų kontorą: Anykščiai, Sagalovo g-vė 26 arba skambinti telefonais 5-12-03, 5-11-61.
Paruošų kontora

PALMIRĄ CERNIUVIENĘ, mirus mylimam tėveliui, užjaučia „Už taiką“ kolūkio valdyba ir profkomitetas.

Mirus JUOZUI SRIUBUI, šeima ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia „Už taiką“ kolūkio valdyba ir profkomitetas.

„Atžalyno“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija nuoširdžiai užjaučia ANTANINĄ MOGILIENĘ dėl jos mirties.

Nuoširdžiai dėkojame „Už taiką“ ir „Vienybės“ kolūkių bei SMK Rubikių cecho bendradarbiams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Juozą Kazukauską.
Žmona ir vaikai

Nuoširdžiai dėkoju Sodininkystės tarybinio ūkio vadovams, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ direktoriui J. Makštei, giminėms, kaimynams, draugams, visiems, kurie užjautė ir padėjo, laidojant mylimą mamytę Oną Sadaunikiene.
G. Milaševičienė

Nuoširdžiai užjaučiame ANTANINĄ MOGILIENĘ, mylimai mamytel mirus.
„Atžalyno“ kolūkio kontoros darbuotojai

Daug nuoširdžių užjaučia žodžių skiriame ANTANINAI MOGILIENEI, mylimai mamytel mirus.
„Atžalyno“ kolūkio moterų taryba

LEONUI PETRIKONIUI Tegu nuoširdūs užjaučia žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel.
Anykščių MK profkomitetas ir administracija

Reikalinga Sveikiname

„Ateities“ kolūkiui reikalingi buhalterijos darbuotojai, padalinio vadovas, fermų vedėjai, suvirintojai elektra ir dujomis.

Kreiptis į kolūkio valdybą arba skambinti telefonais 4-31-06, 4-31-23.
Kolūkio valdyba

Nuoširdžiai užjaučiame PALMIRĄ CERNIUVIENĘ, jos mylimam tėveliui mirus.
„Už taiką“ kolūkio Varkujų fermos darbuotojai

LIONEI BASKAUSKIENEI Dėl mylimos sesers mirties reikiame nuoširdžiai užjaučia.
„Atžalyno“ kolūkio kiaušinių fermos darbuotojai

STASEI NAKUTIENEI Tegu mūsų nuoširdūs užjaučia žodžiai sumažina skausmą, mylimai motinai mirus.
SMK Vikonių cecho „B“ pamalnos bendradarbiai

Tragiškai mirus ANTANUI RUDOKUI, nuoširdžiai užjaučiame jo šeimą ir artimuosius.
„Lenino keliu“ kolūkio augalininkystės padalinio barų vadovai

Dėl ANTANO RUDOKO tragiškos mirties nuoširdžius užjaučia žodžius velionio šeimai ir artimiesiems taria „Lenino keliu“ kolūkio lauklininkystės darbuotojai.

Pamėstą pirmos klasės traktorininko-mašinisto pažymėjimą G. Nr. 443915, išduotą Anykščių rajono Žemės ūkio valdybos 1971.02.08 Mincei Adolfui, Jono, lai kyti negaliojančiu.

Rinko Panevėžio spaustuvių Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvių, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.172 Užsak. Nr. 158